

Передплата

»РУСЛАНА« виносить:

в Австрії:

на пів рік . . . 20 кор.
 на рік . . . 36 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

пів рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на рік . . . 32 рублів
 або 72 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

»Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділі і руских свят
 о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрація і
 експедиція »Руслана« під
 ч. 1. пл. Дзюбровського (Хорун-
 щини). Експедиція місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядише
 на попереднє застереженє.—
 Рекламациі неопечатаніє
 вільні від порта. — Оголо-
 шеня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в »Надісланім« 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Цісар Франц Йосиф в Босні.

(X) З урядових жерел запевняють, що цісар Франц Йосиф після дальматинських маневрів постановив вступити до Требінї. Се місто положене в Герцоговині і таким способом цісар вперше після окупації Босни і Герцоговини відвідав би сі краї. Нема найменшого сумніву, що цісарські відвідини сих країв звернуть на себе бачну увагу всего політичного світа, а особливо балканських держав і що із сих відвідин будуть висновувати найрідноріжнорідніші здогади. Вжеж нераз ходили вісти про намірену злуку Босни і Герцоговини з Австро-Угорщиною, а навіть про забор Новобазарського пашалику аж по Солунь.

Малі балканські держави вельми ласі на кожду пядь землі на сім півострові, отже завидливим оком глядять на господарку Австро-Угорщини в Босні і Герцоговині, які їй повірено Берлінським договором, а особливо Сербія, котра має внутрішні клопоти наслідком цлової війни з Австро-Угорщиною, рада би звернути бачність своїх горожан на инший предмет і тому тепер так радо заговорено там про цісарські відвідини в Требінї.

Що цісар користує ся нагодою дальматинських маневрів і бажає вступити до країв, котрі 27 літ остають під управою Австро-Угорщини, се річ зовсім природна і можна хіба дивувати ся, що монарх так довго отягав ся з відвідинами тих країв, Берлінський договір поручив Австро-Угорщині обсаду і управу сих країв, отже зовсім природно, що цісар бажає

наглядно переконати ся про стан сеї управи. Вправді що до імени є турецький султан володарем сих країв, одначе в дійсности від 27 літ веде ся їх управа в імени цісаря Австрії і короля Угорщини удержує ся військо, судівництво, шкільництво, дбає ся о піднесенє господарства і промислу, о відносини здоровні, так що дійсним володарем сих країв є цісар австрійський і король угорський. Сила дійсного стану пре до наконечного управильненя взаємин між тими краями і Австро-Угорщиною, а теперішня нагода до того надавалаб ся. Населенє тих країв, витаючи цісаря з єго світлою світою, зрозуміє легко, хто є дійсним володарем.

Навіть колиб тут розходило ся о забор Новобазарського пашалику аж по Солунь включно, до котрого сі відвідини мали би бути приготвленєм, то міродатні круги австро-угорські не повинні вагати ся перед сим кроком, бо ж тим зовсім не тикає ся Альбанського побережа, на котре споглядає таким ласим оком Італія.

Туреччина не має причини повставати проти формального рішеня справи, котра силою дійсних обставин давно рішена в користь Австро-Угорщини, Росія має нині свої клопоти, а дрібні балканські держави не перевели доси доказу, що уміють собі дати раду у власних краях. Ми вже не оден раз на се вказували на основі розмов з міродатними мужами одної з балканських держав, що Македонія радо повитала би подібну управу, яку заведено в Босні і Герцоговині, бо тим способом насталаб там європейска культура.

Що відтак виринулоб одно більше

державно-правне питанє між Австриєю а Угорщиною, се не повинно спиняти найвисших кругів Австро-Угорщини перед наконечною полагодою справи Босни і Герцоговини, а навіть Новобазарського пашалику.

Зарібкова еміграція

а політика.

(Конець).

Єще характеристичнішою є стаття в »Leipziger Neuste Nachrichten«, де вже не тільки боять ся Поляків, але задалегідь побоюють ся вже і надмірного напливу Русинів.

»Всюди в нашій вітчині — доводить там автор — можна запримітити постійне убуванє німецьких робітників, а на їх місце наплив чужих. Небезпеченство, яке грозить національному нашому битови вже тепер, а з кождим роком воно збільшає, повинно звернути увагу й найбайдужнішим до сеї справи. Передовсім уявім собі ті величезні суми, як річно убубають з німецького майна в користь »Саксоходів« (Sachsen-gänger) і сезонних робітників. Російське міністерство скарбу виказало, що в році 1904. заробили російські піддані в Прусах через літо 20 до 22 мільонів марок. Крім Росиян приходять сюди ще на зарібки Чехи, Галичани, Угри, Хорвати, Словінці, Італійці, Флямійці, Голяндці і инші. Кругло взявши не промахнемось, коли скажемо, що заграничні робітники вивозять від нас річно 100 мільонів марок; з того 30 до 40 припадає на піль-

Видавці і ми.

(Конець).

І от за те забутє видавець грозить назвати вас делікатно злодієм, бо щож воно є: поданє в газеті імен тих, що їм післано книжку, а вони книжки не звернули?

Кілько то з тих людей, що їм книжку прислано, навіть не дивило ся до неї! Прийшла з почти, діти здерли обгортку, закинули адресу а потім і саму книжку десь на шафу — хібаж ми не знаємо, як то буває! Адресат не замовляє книжки і через те не в голові єму, що по якимсь часі можуть назвати єго злодієм. І то назве єго так навіть такий чоловік, у котрого єго власна мнущина не зовсім чиста...

Коли я хочу спровадити із фабрики

сукна або полотна, прошу прислати мені пробки. Або й самі фабрики непрошені посилають, не вимагаючи звороту. Щось подібне не можна зробити з книжками. Поезий на пробу не пішлеш і не спитаєш ся: »Чи Вам того товару потрібно чи ні? Маю на вибір поезії ліричні, епічні і т. п. ліпших і гірших авторів?« Гірших поезий ніхто не хоче, коли може дістати ліпші. Ліпші дехто й купив би, як би знав наперед, що вони справді ліпші. Алеж хто то має нам сказати, чи якась книжка справді добра?

Отут і доходимо до способу, як усунути напастливих видавців. Треба з тих книжок, які появляють ся з друку, подавати менше або більше докладні, але завсїгди сумлінні справозданя чи то осібно чи в часописах, треба попросту інформувати публику, так як се роблять німецькі видавці. Се не мусить бути учена

критика, але повинно бути поученє людей, що ось в тій книжці говорить ся се і те, можна єї дати в руки кождому, а не можна давати підручкам і т. п. Такі прості, невибагливі, але сумлінні інформації у нас дуже потрібні, бо нераз трапляють дуже неприємні річи в родинах. Н. пр. є дома повість Кримського: »Андрій Лаговський« — річ, скажім, цікава і добра для старших. Тимчасом, заки батько перечитав сю повість, уже 15-літня донька або хлопець мають єї в руках і читають. А там у повісті є такі місця, що і сам автор не дав би їх читати своїм підручкам дома, коли їх має. Таких повістей у нас є досить — а людям треба би знати наперед, чи можуть якусь книжку покласти безпечно на стіл, без страху о діти.

Маючи інформації чи то з газет чи з каталогів книгарень, кождий спровад-

них робітників. (Однак автор не числить, кілько промислові німецькі робітники заробили рівночасно на тих народах через доставу виробів німецької промислової продукції. Ред. Русл.) Далше зважмо на поважну суму, яку заробляють Поляки із східної мархії і складають до польских скарбниць, щоби опісля обернути на поборюване Німців на сході. Поминувши страту грошевої готівки, мусимо ще признати страту під оглядом народним. Німці потребують кожної людини та кождісінької маркі. Мимо найострійших контроль рік річно полишаєсь у нас споре число чужинців, а з кожним роком те число більшає, ба вже навіть починають творитись і осади. Головно відноситься се до Поляків і Чехів, що з Росії, Галичини і Чехії сюди приходять. Поляки відокремлюють ся від тутешньої людности, лучать ся разом, ба навіть оснують свої товариства і союзи. В Берліні є такі фахові товариства польских пекарів, голярів, огородників, малярів, мулярів, кравців, шевців і столярів. При тім бойкотують «вірні діти католицької церкви» німецькі католицькі церкви коли священники Німці не йдуть після їх бажаня. Великий процент всего населеня в провінції Рену і Вестфалії творять Поляки, в Саксах і Турингії зачинають закладати вже свої товариства. А польский посол до ради державної з округа гор. Шлеску Наперальскі твердить, що Полякам і їх мові належить ся таке саме право як і німецькій, та сама свобода в суді, в школі, в урядах, та сама свобода в публичнім житю на зборах, товариствах. Ось маємо таку саму рецепту, як то було з Чехами і Німцями в Австрії. При рівноуправненю мови пішлось би і далше, бо з їдженем родить ся і апетит; далше захотіли би польского парламенту, польских полків в народових строях. Коли би одному народови поробилось такі уступки, зараз виступають з жаданями інші. В недовзі зажили би ми таких часів, які маємо тепер в Австрії, де німеччина чим раз більше подаєсь. Там зачалось подібно, як у нас; жадаючи більшої платні німецькі полеві робітники зачинали вивандрувати, а на їх місце підходили Чехи. В подібний спосіб стали ся в російских, балтийских провінціях Лотиши панамі краю.]

жував би собі сам то, що єму до впадоби, а не чекав, заким єму пришло щось непотрібне видавець, от так як мені немюзикальному — ноти. Тоді ті підприємці, що видадуть якусь книжку і розішлють її на адреси з шематизмів, маючи притім такий рахунок, що хоч частина пропаде, то все таки більшість адресатів прише гроші, — ті підприємці не важили би ся так маловажати нашої публіки, як тепер собі маловажать. При таким поступованю вигода, яку вони гадають робити ніби-то читачам по селах, а поправді передовсім собі, дуже часто виглядає се на просте мантійство. Ну, а від мантій ще слухати грубіяньств мабуть ніхто не схоче.

О.

Нам Німцям (Reichsdeutschen) в разі війни грозить вже небезпека від Поляків і інших Славян. Се позваляємо собі сказати і панам Бельбови та Зінгерови і другим, що так грають з огнем. Чужі витязі не так легко заклочать з тими панамі союз. Воно не дасть ся ніяк затаїти, що в Німеччині дійсно брак пільного робітника, а то найбільше відбиває ся на господарях східної Мархії. Вже тепер подають брак робітників до поля на 2 міліони осіб, котрих аж штучно треба спроваджувати. Ми вже зазначили небезпеченство Поляків, які напливають з Росії і Галини; треба ввійти на иншу дорогу, щоби запобічи недостаткови робітників. Сьвященник Розенберг з Острова заложив товариство полекші для Німців з Росії. Воно на разі обмежує ся на тім, що рік річно спроваджує около 30 родин німецьких з Росії до Німеччини. Полевих робітників приміщують в Познаньщині, а фабричних над Реном. Деякі російські Німці виїжджають до німецької східної Африки і там закладають колонії. Щоби улегчити брак пільних робітників і спинити Німцям ворожий вплив чужинців, хочуть тепер зробити пробу з Русинами з Австрії та Росії-України. Русини мали би творити контраст до Поляків так під оглядом релігійним, як і що до мови.

Тепер заходить велике питанє, чи Русини, що вже з давен давна ненавидять Поляків і старають ся від них відокремити, нехай чимраз більше находять до Німеччини, а з другої сторони чи спроваджуванє у великім числі Русинів не буде новою тамою для Німеччини. Ту квестию треба добре провирити і заздалегідь запобічи, коли воно мало би бути для нас грізним. Свобідна Америка замикаєсь перед чужинцями, а ми в Німеччині маємо чужинців приймати, наражуватись і проганяти сильне робітничє населенє за границю, а через те наш народний маєток зменшати. Ми мусимо з огляду на домінуюче наше становиско супроти інших народів витворити свій стан полевих робітників і стан сей удержати. Чи не може стілько людей, що не можуть найти праці, дати поміч в поли? Правда, воно буде тяжко, а передовсім треба всякі пересуди поконати. Початок всюди є тяжкий! На социал-демократів, центрум і вільнодумних годі нам числити при нашім стремліню. Але промисл зависить в певній мірі від німецьких полевих робітників, котрі творять для него нове жерело, звідки він черпає нові сили. Крім того є ще прецінь круги, німецької суспільности, котрій лежить на душі удержанє сильної Німеччини. Є що люди, котрим слава Німеччини імпонує, а найдуть ся і тепер мужі, котрі посьвятять ся так важній задачі, зменшити брак полевих робітників, з німецькою відвагою і силою, не оглядаючись на інтернаціональний крик:

Таке підсуване політичних мотивів зарібковій еміграції є зовсім не на місци. Тут розходить ся о найбільшійшій верстви народа, який мусів цілу зиму працювати за кільканайцять крейцарів денно, щоби мати на прожиток, який не доїдав на переднівку, а підчас жнив гарував за сьміліно низьку ціну. Їм роз-

ходить ся о житє, о екзистенцію, зближену бодай до людської, а не о політику і далекосяглі комбінації панів від пера. Німцям добре з рускою робучою силою, Русинам добре з гарним, як на них, заробітком, а і Полякам досить еще лишить ся місця в Німеччині мимо гакатистичних накликів. Тому не оглядаючи ся на всякі газетярські крутіства і шоввістичні крамоли, кожний щирий демократ, Русин чи навіть Поляк, повинен сприяти зарібковій еміграції і її підпирати після своїх сил і можности.

Політичний перегляд.

Зі зїзду монархів телеграми подають час приїзду короля Едварда англійским яхтом «Вікторія» до Кіссінген о год. 7. вечером, звідки о 10. вечером відїхав спеціальним поїздом і прибув о год. 8. рано до Франкфурту. Тут прилучив ся англійский амбасадор з Берліна до свити короля і о год. 8. мін. 20 поїзд відїхав до Кронбергу. На дворець в Кронбергу прибули: цісар Вільгельм, надто князь Фридерик Кароль геский з жінкою. Цісар Вільгельм поміг висісти королеви з вагона, а потім оба монархи повитали ся сердечно і поцілували ся в оба лица. По представленю свити вирушено повозками до замку Фрідріхсгоф. Населенє Кронбергу витало прибувших сердечними оплесками. Ставили ся також численні Англійці з Франкфурту, Гамбурга і інших місцевостей. Вчєра о год. 11. передполуднем відбув король Едвард з ціс. Вільгельмом проїзду в отвертій повозці. Монархи забавили в замку на Зальбургу до 5. год., а відтак поїхали до Гамбурга, а звідси через Урсель до Фрідріхсгерге.

Російска революція притихла на часок, як здає ся. Тільки в польских землях, а головно в Варшаві ширить ся далше страшний бандитизм, який вироджує ся в цілковиту анархию. З Москви доносять, що там викрито головну квартиру революційної боевої організації. Шеф боевої організації, якийсь Крилов, утік і скрив ся в багні за містом. Вислано за ним погоню. По трєх годинах облоги, Крилов побачив, що безнастанні сальви, давані в напрямі єго криївки, загрожують єго житю і піддав ся. В пивниці дому, в яким містило ся бюро організації, найдено склад оружя, динаміту, бомб та проклямацій а також плян московских фортифікацій, які організація боева приготовлювала правдоподібно до наміреного повстаня. — В сей спосіб російське правительство старає ся використати павзу між розпущенем одної а скликанем другої думи до висліпженя і винищення революційних проводирів і організацій. Не можна заперечити, що се в части удало ся правительству, а нині вже «Новое Время» навіть осьміляє ся ругати російській революції, твердячи, що она полягає в більшій части на пияній фантазії і одичіню, жаднім нищення і розбою без цілі і толку та що в Росії про політичну революцію у властивім значіню і бесіди не може бути. І справді видаєсь, немов би треба хіба якого нового, сильного товчка і

загальної підйоми духа, щоби революція обхопила Росію з побідоносним вислідом для справи конституційного перестрою. — На посліднім засіданю ради міністрів займали ся справою аграрних розрухів. Опісля новий міністер Васильчиков виголосив вчера промову до урядників, в якій заявив, що вивласнене землі є неможливе і що недостаткови землі між селянами зарадить ся через продаж коронних дібр і добровільну парцеляцію більшої земскої власности.

Населенє републики Ораньскої в полудневій Африці запротестувало против внесень англійского правительства, після котрих лише Трансваль має одержати конституцію. Оранці покликають ся при тим па послідну престольну бесіду, котра заключала заяву, що бвша република Ораньска одержить цілком ті самі права що Трансваль. В Трансвали зачне конституція обовязувати з початком слідуячого року. В конституційнім патенті буде уміщене застереженє, що англійське правительство не буде мати права до переводженя змін в тій конституції ані до ві цілковитого знесеня.

Н О В І Н К И.

— **Календар.** В пятницю: руско-кат. 7 Отрок. в Дфезі; римо-кат. Ліберата. — В суботу: руско-кат. Евсигнія, Фавія; римо кат. Єлени.

— **Про сучасних критиків** пише нам оден з наших читачів ось яку влучну замітку: Оцінюючи поетичні твори визначійших наших цовійших поетів, думають деякі критики новітні, що они бавлять ся поезию, коли тимчасом поезия коштує чимало здоровля а може й життя. Декотрі з тих поетів, от н. пр. Богдан Лепкий, доторкують ся у своїх творах всіяких прояв, виводять ріжних людей, не замикають душі перед ніяким питанням суспільним ані народним і за те довають ся їм вичитати н. пр. в розвідці п. Мочульського (в *Ukrain. Rundschau*) порівняня з гарно різьбленим саркофагом, на котрім сидить ангел смутку. Можна би і на се навіть згодити ся, якби знать, що в тим саркофагу похоронена вся наша рутенська глупота. Але навіть такої потіхи мати не можна! В наших газетярстві та в сьвітї ніби літературно-артистичнім завели ся справді варварські звичаї. Як Євреї на пустині, спорудили собі «наші духові провідники» золотого «тельця» і кажуть єму божу честь віддавати, а хто не хоче, того зараз буюком. Захопили дещо публичної оінії, придбали дещо авторитету і володіють, як азійські деспоти...

— **В інституті СС.** Василянок в Станиславові є ще вільні місця, проте кілька панночок може найти тут поміщенє. Услівя принятя: місячна оплата 40 К, з наукою музики 50 К, з К з гори за цілорічне уживанє меблів, а кожного місяця доплачує ся 2 К за пранє. Інститутки попри цілковите удержанє отримують як найстараннійшу опіку, догляд, та наукову поміч. В деяких случаях, по зможї платню знижає ся. Зголошеня приймає ся під адресою: Магдалина Гуменюк настоятелька Інст. СС. Василянок в Станиславові, ул. Заболотівска ч. 13.

— **Австро-угорська еміграція в числах.** Американські власти оголошують справозданє „Commissioner General of Immigration“ за рік фіскальний 1905/6 який скінчив ся 31. червня 1906. Отже в тим часі прибуло до Америки найбільше емігрантів із Австро-Угорщини. Із Австрії прибуло 64.573 мужчин і 31.663 жінок, а з Угорщини 90.284 мужчин а 36.960 жінок. Разом виемігрувало із Австро-Угорщини до Сполучених Держав 223.479 осіб, а вони походять головно із Галичини,

Буковини і північної Угорщини, себто із околиць, де живе руский народ збитою масою.

— **Вісти з України.** В Каменці Подільськім збула ся в суботу 11. с. м. сумна подія, яка потрясла цілим містом. На ново заложеним бульварі недалеко правительственного дому, став збирати ся «мітинг» якоїсь партії. Було се коло 1/2 10 год вечером. Заледви зібрало ся коло 40 людей, поліція, псвідомлена заздалегідь, стала окружати їх з двох боків. Зібрані кинулись втікати на всі сторони. Деякі змішали ся з публикою, яка перехожувала ся на бульварі. Біганина поліції і втікаючих викликали вже занепокоєнє, а коли упало єще два вистріли серед ночі, передолох перемінив ся в паніку. Публика кинула ся втікати, а на Новім мості прийшло до такого стиску, що хвилями доходило до критичної ситуації. На щастє скінчило ся все на згубленю кільканийцятьох капелюхів і парасольок та на тугих штвахнях. Зі скали при кінці Прорізної алеї упав, утікаючи, робітник Пересьвітів і убив ся на місци. При нім найдено попри єго приватні папери, один екземпляр виборгскої відозви на українській мові, виданої каменецкою організацією соціал-революціоністів. З учасників тайних зборів задержано 5 осіб. — Делегат імператорскої архієпскої комісії Караулов обїздить подільську губернію задля оглядия старинних церков, призначених на розбірку. Він оглянув і подрібно відфотографував пятикупольну церкву в місточку Яришеві, могилівського уїзду, а має єще оглянути старі церкви в селі Княжополі, каменецкого, Болгані, ольгопольського, Таланці, ямпольського і Калинівці виницького уїзду. — Єпархіяльне каменецке начальство видало обїжник до парохів, щоби не переховували більших сум по церквах, а скарбони забезпечили лише з причини множачих ся рабунків по церквах. — В місточку Межиріві, литаньського уїзду, мало що не дійшло до погрому, викликаного ватагою хуліганів. Але що населенє не прилучило ся до них, а жиди поводити ся спокійно, тож скінчило ся на вибитю кількадесяти шиб. — В Куриловцях того самого уїзду прийшло до острого непорозуміння між селянами а двором; селяни знищили панське збіжжє, прогнали сторожів і побили економа. Заворушенє розширило ся на села Стодульці, Сиямаки і Раву. — В Могилеві Подільськім згорів великий тартак богатого жиди Мейлехсена з трема домами і нагромадженим деревляним матеріалом. Будинки були заасекуровані на 50 тисяч рублів, однак шкода виносат більше. Огонь повстав через неосторожність з покивнею папіроски.

— **3 господарства.** Час есаня, зглядно кормленя молоком триває: у лошат 12—18 тиждів, у телят різних 3—4 тижд., у телят відсадків 8—16 тижд., у ягнят 14—16 тижд., у пацят різних 3—4 тиж., у пацят до хову 6—9 тижд., у кіз 6—10 тиждів. Числа низші означають час найкоротший, якого треба конче, аби молоде було достаточо крїнке, чи то на заріз, чи на приховок. Числа же висші означають найдовший час, якого треба, аби відхованє звірятко було крїнке і розвивало ся дальше гарно.

— **3 Бережан** пишуть нам: Дня 5. серпня відбуло ся, як було заповідженє у часописях, аматорське представленє комедії В. Чайченка „Дядькові примхи“. Хотїй сама штука не визначає ся знаменитим переведенєм, хоч у нїї є чимало хиб, подібно як у инших драматичних творах В. Чайченка і хоч сю штуку представлявано в Бережанах в друге, мож сказати, що представленє випало знаменито і веї ті учасники, що не послушали несовісної агітації та прибули з околиць на представленє не завелись і не жалували, що приїхали. Найкрасше випали жіночі ролі, отже роля Марти (п. О. Дз.) Орисї (п. Г. Ч.) Юрченкової (п. З. Дз.) й „Тіточки“ (п. С.); в мужеских ролях визначили ся гумором пп. М. Г., Е. Б., й К. З. По представленю й томболї відбула ся забава. Чистий дохід з представленя в квоті 126 К 95 сот. призначено на страйковий фонд і передано Др. В. Бачинському. — *Фрк.*

— **3 Ради шкільної красвої.** Рада шкільна красва іменовала в народних школах: Івана Вербового, учит. 3-кл. шк. вид. муж. в Яворові. Агнешку Адамчиківну учит. вправ., З. Адамчиківну і С. Маликівну, учит. 6-клас. шк. жін. в Радехові, В. Владіку, учит. 5-кл. шк. муж. в Березові, Стан. Вавцака, учит. 5-кл. шк. муж. в Любачові, Т. Чедековського, учит. 5-кл. шк. муж. в Болшівцях, Ф. Гібасівну, учит. 5-кл. шк. жін. в Бечу; Том. Кухарчика, учит. 5-кл. шк. муж. в Бечу, М. Подгірного і Б. Єзерского, учит. 4-кл. шк. вид. в Терембовлі, В. Вера, учит. 4-кл. шк. вид. в Яворові, Л. Ясінського і А. Сєвіньского, учит. 4-кл. шк. вид. в Бучачи, учителями управляючими шкїл 2-класових: Г. Бальцера в Венгерці, Ф. Гатліка в Регулицях, К. Мооса в Долгім, Оттона Пйонтковского в Весолій, учителями і учительками шкїл 2-клас.: О. Матусиківну в Осельці, М. Матусиківну в Юциві, Саломею Гузиківну в Грехині, Г. Ошустовичівну в Бенківці; М. Медведівну в Дедилові, Івана Іваньского в Кліковій, Ксеню Добровольску в Любінци новім, Г. Пйонтковску в Весолій, Г. Кульчицку в Молодові, Е. Шадковску в Домарадси, учителями і учительками шкїл 1-клас.: Мирона Костюка в Увіні, Ів. Гакерного в Токарні, Роха Косінського в Луквиці, М. Гришцака в Угринові дол., Стефана Мигалья в Рожні вел., Волод. Гелу в Баличах подорожних, Й. Пера в Чехівці, Созонта Ходоровского в Межирічу, Фр. Гоштилу в Варжю, М. Чоплика в Кобильниці волоскій. Еміля Скибу в Бігалах, Едмунда Завалу в Чулицях, перенєсла: Р. Ірковску з Сеняви до Княжолюки, М. Бараві Станів до Лодиговиць, Якова Шмуля з Ляхович гір. до Стришави, Франца Білецького з Лук до Бєсядок, а Франца Сенка з Бєсядок до Лук.

— **Дрібні вісти.** Руске товариство педагогічне приступає до будови дому на бурсу при ул. Крижовій. Фронт, цісля затверджених магістратом плянів, буде мати 22 вікон. — Міністер війни зарядив, що контрольні зібраня також і сего року не відбудуть ся. — Жнива в Ярославщині випали дуже добре, не так на зерно, як на скількість паші і соломи. — Львівський магістрат уділив п. Ю. Шренцлеви концесїю на три дорожки-самоходи. Одна буде стояти на Маріяцькій площі, друга перед мійским театром а трета коло готелю Метрополь. За їзду після часу після часу буде ся платити в день 3 К за першої півгодини а за кожду дальшу чвертьгодину 1 К. — Німецька колонізаційна комісія закупила в послідних часах 7724 моргів польскої землі в ціли розпарцельованя її між Німців. — Новоіменований командант львівского корпусу, генерал-поручник Кароль гр. Аверсперг, прибув уже до Львова. — Льокавт 10.000 робітників в Бїлій-Бельцу, який трєвав два тижні, покінчено передвчєра загодою на давнійших услїях. З сеї причини остало ся між робітниками сильне невдоволенє. — В корчиньскім товаристві ткацкїм відкрито значну дефравдацію, досягаючу суми 30.000 К. Поповнив єї урядник товариства Антонї Йонаковскї в той спосіб, що грошїй, інкасованих від сторін, не вплачував до каси. До дефравдації спонукали Йонаковского жадоба жити понад стан. Винувника арештовано і відставлено до суду обводного в Яслі. — Підчас бурї в суботу вечером ударив грїм в колибу в Боянах-Горечїй на Буковині і вбив на смерть паєтуха Онуфрія Гудкала і хлопця Дмитра Руса. — В селі Бистрій коло Йорданова помер нагло підчас маршу баталїону майор Крїцнер 100. пол. піх., стаціонованого в Кракові.

— **Селяньска Бурса фїлії Р. Тов-а педаг. в Ярославі** прийме на рік шк. 1906/7 14 учеників народних шкїл. Місячна доплата 12 К і натуралїя, евентуально 14 К. При вступі кождий батько прийнятого питомця має зложити 4 К на інвентар, а 2 К яко вписове. Зголошеня о прийнятє надсилати треба до кінця серпня с. р. на руки секретаря фїлії Ю. Шумского, упр. школи в Павлосьові, п. Ярослав. За Видїл фїлії Р. педаг. Тов-а: о. К. Хотинецький голова, Ю. Шумский секретар.

— **Монастир СС. Василянко у Львові** розписує конкурс на прийняте учениць до свого інституту при ул. Зиблікевича ч. 34. Інститутки отримують поміщене, харч, світло праве, услугу, домашню наукову поміч і як найстараннішу опіку тай догляд. Услівя пріянятя: місячна оплата 44 К (для учениць приватної рускої гімназії в міру дійсної потреби й обставин можлива і відповідна знижка) одноразова оплата за уживанє інвентаря 6 К, за науку гри на фортепяні 10 К місячно. Всяких ближших пояснень уділяє Настоятельство монастира устно або письменно. Зголошеня о пріяняте мають бути предложені Настоятельству найдалше до 20. серпня. До зголошеня треба долучити: 1) сьвідoctво хрещеня, 2) послидне сьвідoctво шкільне і 3) сьвідoctво щепленя віспи.

Телеграми

з дня 16. серпня 1906.

Відень. Завтра в пятницю відбуде ся під проводом президента кабінету бар. Бека міністерияльна рада над кількома проектами ресортових міністерств. По нараді поїде бар. Бек до Ішлю задля зложеня желань пісареву з нагоди річниці уродин, а в неділю буде пріяятий на авдйенції, на якій зложить звіт з біжучих справ.

Льондон. Tribune доносить з Риму, що італійське правительство намірило предложити в надолістї палатї внесенє на зменшенє армії з 12 на 8 корпусів. За причину подасть, що удержанє війська в дотеперішній силї переходить фінансову спосібність держави в тім напрямі.

Варшава. Вчєра сповнено понад 20 замхів на поліцію. — В Лодзи кисєно дві бомби, від яких запалив ся дїм. Наспїло військо і атакованє товпою, дало дві салви; багато убитих і ранєних.

Материяли до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Переписка народовців старого типу з пок. Володимиром Барвіньским.

В редакційній спадщинї пок. Володимира Барвіньского зберегли ся (переховані в родинній архіві Барвіньских) деякі листи і письма старших людей, котрі вже в 1848 р. виступали на народній видівні і своїми поглядами і засадами приставали до народовців 60 их років. Тимто і називаємо сих людей, як пок. о. Йосиф Заячківський з Лопянки, о. о. Теофан Глинський з Городниці (коло Городенки) і о. Степан Качала з Шельпак, народовцями старого типу. Они стояли від самих відродин Галицької Руси за самостійним національно-культурним розвитком українсько-русского народу, а їх письма і листи кидають цікаве світло на тогочасні відносини. Подаємо вірно з первописий передовсім 3 листи пок. о. Йосифа Заячківского, котрі відносять ся до часів усунєня митрополита Йосифа Сембратовича і спору між народовцями а москвофілами в 80 их роках.

I.

8-го Черв. 882.

Високошановна

Редакціє!

Въ послїдному Ч. «Дїла» пишете за яку то присягу Декановъ на д. 28. т. м.

Чы може то бути правда? бо й въ «Слові» за таку присягу не ма споминки.

Въ селї С., передъ роками явила ся крадѣжъ. Старій піпъ тамошній казавъ всімъ людѣмъ своїмъ присягати: що не вкравѣ; абы такъ довідатися, кто злодій.

Чы то розумно? — чы л'єгал'но? — найвідповідать ті, котрі нині кажуть избраннымъ Духовенства руского якуюсь нову присягу складати.

Та мы складали таку, якѣ присягу на правовіріє при рукополаганію; другу, на л'єгал'ность, тогда, якъ дѣждали ся парохїи.

Що-же більшє відъ декановъ жадають? Може Деканатъ, такъ важній чинъ вимагає

нової присяги? — може повіряють ся Деканови значній капітали? (такій канцел'ярїйни!)

Чы на Декана не маєте йшого способу лишъ присягу? — чы за одного Декана, що Вамъ не на руку, не найдете в кождомъ деканатї десяти йшихъ кандидатівъ?

Чы не єсть то нова соблазнъ? — чы не явить ся й меже Деканами кривоприсяги? — Такъ самї подаємъ ворогамъ нашего народа й вашей віри, материяль до новихъ клеветъ.

Може єсть який §. въ правї канонічнотъ, що наказує таку присягу? а може то абсолютній наказъ якого генерала в Римі, котрого ми єще не мали?

Нї! — тая гадка не могла вийти відъ нашої Влади Духовной; ми надїємъ ся, що й та справа буде въ передъ предложена Синодови дієцезал'ному, котрій як найскорше скасованій буде; бо вже крайная того потреба! старій піпъ.

(а Ви Панє Редакторъ доложитъ: що то ні Деканъ пише, ні кандидатъ на Декана, лишъ Вамъ покїрний слуга *І. Заячковскій*).

II.

Високошановный Панє

Редакторъ!

Чы не на часї б'юлобы помістити въ «Дїла» слїдуючу допись, сь моймъ або може лишє безъ мого підпису:

«Поражу Пастиря, й разійдуть ся овци.»

Дванцять вже лїт, якъ обладає нашимъ Духовенствомъ В. Преосв. Митрополїтъ Іосифъ. — Мы єго зъ разу, яко чужого, сь недовіріємъ прїймали. Але сь кождимъ рокомъ, ба зъ кождимъ днемъ, той Святобливій мужъ, плїнивъ сердца своїхъ вірнихъ. — Се, не подобало ся духови злобы. Абы задерти ту прекрасну звязъ духовну, чла, черезъ уста нашихъ побратимовъ, насъ, беручи поводъ зъ найдробнійшой нагоди, чернїти передъ нашимъ Архипастиромъ, яко шизматикомъ, москалівъ й т. п. — на взаймъ тогожъ честь передъ нами оскорбляти.

Що нині сь нами дїють, нашї немилї братя, ажъ надто світови видно. — Отъ на послїдномъ Собранію Одпоричникѣвъ цілого Кліру коли мы явили щїру приклонность й любовъ для нашего Архипастиря; просили єго абы намъ отворивъ уста до оборони противъ безконечнихъ клеветъ; й Той явивъ, що насъ ніколи не відступавъ й не відъступать: яли дужїй громи бити в Самого Настоятеля нашей Церкви, — газетярї польскї сягають вже до єго святїйшой голови абы мітру здерти й настромити на будь яку голову; а коли ми, вразъ сь нашимъ Пастиремъ надїяли ся занести нашї жалї й нашї желанія зложити у престола Монаршого й Святїйшого Отця Папи Римского: нашъ Архипастиръ напрасно, безъ овечокъ покликаний до Риму.

Що ся далїй стане, не знаємъ — все нинї возможно.

Но мы Братя въ Христї! навченї терпїти, в вірности для Милостивого нашего Монарха й Святїйшого Папи Римского — въ сердечноту создивенію сь нашимъ Архипастиремъ — въ любви й солідарности меже нами — достоймъ до конця! — лишъ, милїй Вратя! бдїте й молїтеся, бо не зваєте въ кїй часъ татъ прїйде!»

Оденъ зъ старїйшихъ священникѣвъ въ імени всїхъ.

І. Заячковскій.

Копянка 9/7 882.

(Конецъ буде).

СОКІЛ Житки можна набувати в „Со- і паперці кїльскім Базарі“ у Львові і у всїх торговлях вкраю.

ЗЕРКАЛО.
артистична часопись для гумору і сатири виходить у Львові дня 1. і 15. кожного місяця.

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2 % листи гіпотечні
- 4 % листи гіпотечні
- 5 % листи гіпотечні преміовані
- 4 % листи Товариства кредитового земского
- 4 % і 4 1/2 % листи Банку кравого позичку краву
- 4 % облигації проінаційні і всіякі ренти державні

Тї папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсї деннім.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. анц.
БАНКУ
Гіпотечного.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 31. серпня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятницї High-Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Щадїть і купуйте землю!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

платить 4% від вкладок, прїймає і виплачує вкладки кождого дня, крім неділі і сьвят; Удїляє позички на 6% на гіпотєку або за порукою; дає більшї позички парцелятам на кунно землі; сїлату гіпотечних позичок розкладає 15 лїт. при 30 ратах вірїчних вносивъ рата на капітал і процент разом 5 корон від 100 корон.

На покритє дахів бляхою або черепом удїляє „Джістер“ позички на 5%.

Позички можуть дістатї тільки члєни; яко члєн може приступити тільки члєн Товариства „безпеченъ“ „Джістер“.

Дивиденда від удїлів члєнських вносивъ 6%.

Вкладки можуть вкладати також не члєни.

Вкладки вносивъ 19 12 1906:	2,072,928 К.
Позички удїлені	2,041,615 К.
Удїли члєни	162,127 К.
Фонд резервовї	30,288 К.
Цїнні папери і льокації	257,963 К.

З чистих зисків удїлив „Джістер“ на первя, бурєн і инші сьредїни ціли вже над 40 000 корон

Щадїть і купуйте землю!

Передплата вносивъ:

- рїчно 8 К.
- піврїчно 4 К.
- чвєртїрїчно 2 К.

Поодинокє число коштує 40 сот.

Адреса редакції і адміністрації:
Львів, ул. Академічна ч. 8.